

Zaak 2020-077

Datum uitspraak: 16 september 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examinator van de cursus Ondernemingsrecht (RB0912), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 12 maart 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (6) op 7 maart 2020 voor het tentamen van de cursus Ondernemingsrecht (RB0912) in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 13 april 2020 en dit aangevuld per e-mail d.d. 6 mei 2020.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten bij brief d.d. 14 juli 2020 welke door het College werd ontvangen op 24 juli 2020. Deze brief bevat een aanvulling van het beroepschrift.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 16 september 2020 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Tijdens de hoorzitting kreeg het College virtueel noch telefonisch contact met appellante. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en mevrouw dr. mr. M.L.H. Reumers, examinator van de onderhavige cursus virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Ondernemingsrecht (RB0912), in het bijzonder tegen de vragen 13, 18 en 21 A. Bij brief d.d. 14 juli 2020 van appellante wordt duidelijk dat haar beroep ook is gericht tegen vraag 21 D.
3. Met betrekking tot vraag 13 is appellante van mening dat de vraag niet werd gebaseerd op het lesmateriaal, waardoor zij deze vraag kennelijk niet heeft kunnen beantwoorden. Appellante is van mening dat deze vraag dient te worden verwijderd uit het tentamen. Met betrekking tot vraag 18 is appellante van mening dat de stelling vaag geformuleerd is en uit de context werd getrokken. Appellante is van mening dat deze vraag dient te worden verwijderd uit het

tentamen.

Met betrekking tot vraag 21 A is appellante van mening dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van een hoger aantal punten, omdat het door haar gegeven antwoord gedeeltelijk overeenkomt met het modelantwoord. Appellante is van mening dat de toekenning van nul (0) punten niet gerechtvaardigd is.

Met betrekking tot vraag 21 D is appellante van mening dat zij in aanmerking dient te komen voor de toekenning van het volledige aantal punten. Daarvoor voert zij aan dat het door haar gegeven antwoord grotendeels overeenkomt met het modelantwoord. Appellante heeft 2 van de 6 punten gescoord

4. De examiner heeft met betrekking tot vraag 13 in haar verweerschrift en ter zitting toegelicht dat appellante ten onrechte aanvoert dat deze vraag niet wordt behandeld in het lesmateriaal. Het onderwerp van de vraag komt aan bod in paragraaf 6.5 van het handboek, waarbij tevens verwezen wordt naar artikel 2:7 van het BW en artikel 2:286 lid 4 onder b van het BW. Het antwoord van appellante is onjuist, aldus de examiner.

Met betrekking tot vraag 18 heeft de examiner in haar verweerschrift en ter zitting toegelicht dat het onderwerp van de stelling wordt behandeld in het handboek. De examiner voert aan dat de centrale leiding een cruciaal element is om te kunnen spreken van een economische eenheid. Het antwoord van appellante is onjuist, aldus de examiner.

De examiner heeft met betrekking tot vraag 21 A in haar verweerschrift en ter zitting toegelicht dat terecht geen punten werden toegekend voor dit onderdeel omdat appellante geen onderscheid lijkt te maken tussen de juridische begrippen 'nietig' en 'vernietigbaar'. Dit onderscheid is essentieel, aldus de examiner.

De examiner heeft met betrekking tot vraag 21 D ter zitting toegelicht dat appellante twee punten toegekend heeft gekregen (voor het noemen van ernstig verwijt en het noemen van artikel 2:9 BW). Appellante noemt daarbij niet de relevante jurisprudentie en de rechtsregel. Voorts gaat appellante onvoldoende in op de casus. De examiner licht toe dat appellante gezien haar antwoord het maximale aantal punten heeft gekregen.

5. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examiner. Dit brengt mee dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
6. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
7. Het College merkt op dat appellante voor het tentamen op 7 maart 2020 van de cursus Ondernemingsrecht (RB0912) het cijfer zes (6) heeft behaald met 45 punten. Bij 46 punten wordt het cijfer zeven (7) toegekend.
8. Met betrekking tot de vragen 13 en 18 kan de examiner gevolgd worden in haar verweer dat het onderwerp van deze vragen wordt behandeld in het handboek. Met betrekking tot deze vragen ziet het College geen aanleiding om aan te nemen dat de vraagstelling onredelijk is. Met betrekking tot de vragen 21 A en D kan de examiner worden gevolgd in haar verweer dat appellante essentiële onderdelen van het modelantwoord niet noemt waardoor niet gekomen kan worden tot de toekenning van een hoger aantal punten. Het College overweegt dat de examiner de toekenning van het aantal punten voldoende heeft gemotiveerd en voorts ziet hij geen aanleiding om aan te nemen dat het modelantwoord kennelijk onredelijk is.
9. Het voorgaande mede in aanmerking genomen, acht het College, in het kader van de terughoudende toets die hem toekomt, de toekenning van het aantal punten wegens het niet benoemen van alle relevante rechtsfeiten, het ontbreken van een juiste toepassing op de casus en het geven van onvolledige uitwerkingen redelijk.
10. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en dr. O. Firssova en S. van der Waal, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 16 september 2020

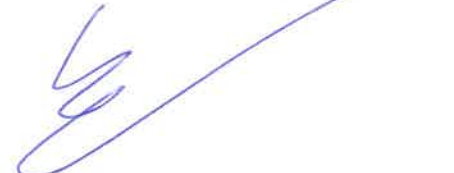
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

